

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. november 5.

58. szám.

Az alsó erdészeti szakoktatás.

(Folytatás.)

A hazai viszonyok között az erdőgondnokságnak a szakiskolához való beosztását és alárendelését helyesebbnek tartom azért, mivel alig tudnánk találni erdőgondnokságot, melynek jelenlegi képe és üzeme megfelelne a szakiskola sokféle igényeinek; éppen az oktatás érdekében gyakran lehet szükség oly munkára, melyre a kincstári erdőgondnokság szűk hatásköre nem jogosítja a vezetőt, a mikor előáll annak a szükségse, hogy a szakiskola igazgatója intézkedhesék úgy, a hogy a tanítás érdeke megköveteli még akkor is, ha esetleg a jövedelmezőség vagy egyéb szempontból ez az intézkedés kifogás alá eshetik.

Ez okból azt hiszem, célszerűbb a mi viszonyaink között a szakiskolát előtérbe helyezni és annak rendelkezésére bocsátani az erdőgondnokságot, melynek erdejét a szakiskola céljai szerint kell kezelni és a melynek vadászati mintaszerű berendezésére is kiváló súlyt kell fektetni.

Az erdőgondnoksághoz beosztott erdőtiszt oktatással ne foglalkozzék, csak gyakorlati kirándulások esetén, hogy ily módon a gyakorlati elem bevonásával ellensúlyozható legyen az iskolai rendszernek tulságosan az elmélet felé való elhajlása.

Az imént említettem a vadászati berendezést. A szakiskola egyik fő célja lévén, hogy magánbirtokosok részére adjon szerény igényü,

munkabíró embereket, a dolog természeténél fogva kell, hogy jó vadászokat, vadtenyésztőket neveljen, mert ritka magánbirtokos, ki nem ilyen keres még kezelő erdőgondnoknak is és éppen ezek azok, kik manap is még leginkább külföldről kerülnek. Ennek oka, mint már említettem, hogy ehhez a mesterséghez nem elegendő a jóakarát és két évi szakiskola, ehhez rátermettsé, kedv és hosszú évek tapasztalata kell; többnyire hasonló foglalkozásu szülők gyermekei adják a legjobb anyagot. Ezeknek a szakiskolába való jutását vélem elősegíteni avval, hogy ha erdőörök vagy vadörök gyermekeinek és gyakorlatilag már hosszabb időn át szolgált egyéneknek a felvételnél előnyt és jó viselet esetére díjmentességet adunk. Ha ezeket a rátermettséggel és hajlammal, továbbá már némi gyakorlati tapasztalattal bíró ifjakat a szakiskola elméletileg is kiképzzi, azt hiszem, lesz anyagunk, mely az ugynevezett cseh jágerrel sikeresen felveheti a küzdelmet az elsőségért. Mivel kizárólag elméleti oktatás a vadászat terén sikerrel nem járhat, szükséges, hogy a vadászattal és vadtenyésztéssel járó teendők a szakiskoláknál mintaszerű kivitelben gyakorlatilag bemutathatók legyenek. Ugyanez okból szükségesnek találom, hogy a szakiskolák összes személyzete, úgy a tiszt, mint az altiszt, olyan egyénekből legyen összeválogatva, kik egyéb alkalmasságuk mellett igazi, a szó nemesebb értelmében vett „vadászok”. Annál több gondot fog igényelni az ilye-

nek kiválasztása, mivel ilyen egyéneket szakunk a jelenlegi rendszer mellett mind kisebb számmal termel, mert a mai kincstári erdészek és erdőőrök nemzedékének mind kevesebb és kevesebb alkalma nyílik, hogy a szülői házban az erdészet iránti szeretettel együtt a vadászat nem mesterségét is megtanulhassa és megbecsülje. Ez ugyan nem tartozik szorosan az alsóbbrendű szakoktatás kérdéséhez, de szükségesnek tartottam felemlítését, mivel nézetem szerint mai rendszerünk idővel nagy akadálya lesz annak, hogy a képzett vadőrök, valamint nagyobb uradalmak vagy kincstári vadászberletek számára szélesebb hatáskörű vadászati vezetők neveltesenek, minthogy ennek előfeltétele a vadászat minden terén való kellő gyakorlat és jártasság, a minek elsajátítására erdőtisztjeinknek és altisztjeinknek kelleténél sokkal kevesebb alkalmuk van.

Beszámolóm során több ízben volt szerencsém rámutatni Kaán tanulmányára, annál is inkább, mivel fejtegetéseit nagyon érdekeseknek és értékeseknek tartom és az én véleményem az övével többnyire egyezik.

Szükségesnek tartom külön rátérni az egyik sarkalatosabb tételre, a melyben Kaán nézetével nem tudok egyetérteni.

Ez Kaánnak az a terve, hogy a nyers védelmi szolgálat elvégzésére rövidebb, 3—4 hónapos tanfolyamokban volna célszerű erdőőröket nevelni.

Nem tudom helyeselni a védelmi szolgálatnak a műszaki segédszolgálatról való elkülönítését és evvel együtt az erdőőri minősítés kettéosztását, mivel azt hiszem, hogy ez az erdei műszaki segédszolgálat nem képezheti célszerűen egy embernek élethossziglani foglalkozását.

Nálunk a műszaki segédszolgálat legnagyobb részét az erdőrendezéssel, becsléssel és revízióval járó munka emésztene fel. Ennek zöme belátható időn belül be lesz fejezve, csak a revíziók fognak előreláthatólag sok dolgot adni. Az ezen munkákkal járó kóbor életmódot családok erdőortól nem lehet követelni, mert nem bírja magát és családját fentartani, minek következtében csakhamar előállana a régi elégedetlenség. Irodai munkát e téren, azt hiszem, nem tudunk annyit adni, hogy a családok erdőőrök nagyobb része avval foglalkozhatnék.

Célszerűbbnek vélem meghagyni a kapcsolatot a védelmi és műszaki segédszolgálat között, melynél a fiatalabb elem a helyhez nem kötött munkát végzi, az idősebbek, illetőleg a családok védkerületet kapnak. A védkerületben előforduló mindennemű műszaki munkánál, kezelési teendők, felmérés, építkezés, vízmosáskötés, ut-, hid- és vasutépítés stb.-nél a helyi ismeretekkel bíró kerületi erdőőr nagyon jó segítségnek fog bizonyulni. Azt hiszem, hogy el kell jönnie annak az időnek, a midőn az erdőőr az ország tulnyomó számu védkerületeiben annyi és olyan munkát talál, mely a szakiskolában

A vízsla mint vadásztárs.

Irta: Bodon József.

— A „Természet” után. —

Emberi dolgokban minden alá van vetve a divatnak. A kalap-, a haj-, és szakálviselés épügy, mint a vadászat. Nincs ez alól kivétel semmi a földön. Ez a férfivilág ép oly rabszolgája ennek a zsarnok uralkodónak, mint emberi nemünk ugynevezett szebbik fele.

Számtalan az a mód, melylyel a teremtes koronájának nevezett emberi állat a vad élete ellen tör és azt hatalmába igyekszik keríteni. Kezdte a veremásással és kőbaltával, azután folytatta az ijjal, meg a sólyommal. Most már a lankaszter és az express járja. Hajdanában az őserdők, mocsaras rengetegek fejedelmi vadja, a hatalmas bölény ellen sem volt egyéb fegyver a sze-

kercénél. Furge paripáján az erdő nagyobb tisztására iparkodott szorítani a bős vadat, azután, ha hozzáférhetett, hátulsó horgasínát metszette el szekercéjével. Az ádáz csata helyén nem mindig a vad esett el, néha a vadász is ott maradt alaposan összetört bordáival. Felséges küzdelem lehetett, de legény kellett hozzá a gátra. A mai kinyalt-falt, felcicomázott, strimflis, kalucsnis stüsszijäger bajosan vállalkoznék rá.

Abban az időben ez volt a divat, de akkor is bátor szív, acélos férfiizmok kellettek hozzá. És nem bádagskatulyába nyomorított konzervet hordott magával a vadász, hanem az elejtett vadból leszelt egy izes falatot és nyárson megsütötte. Aztán kortyogott rá az öblös kulacs tüzes tartalma. Gyönyörűség lehetett nézni a kipirult férfiarcokat a hatalmas vadásztűz körül és hallgatni élményeik elbeszélését. Kaláberről vagy a nemzeti csöndesről persze szó sem esett.

Mikor apróvadra kitanított kutyát kezdett használni, még löfegyver nem volt; kézijjal pedig a repülő vadat elejteni bajosan ment. Hálót vitt magával s azzal

szerzett tudást teljes mértékben igénybe veszi. Ennek vágnók be az útját, ha védkerületeinkbe gyengébb képzettséggel és minősítéssel bíró erdőőröket helyeznénk csak azért, mert manap ott a munka még nem követel magasabb ismereteket. Az átmenet a belterjesebb kezelésre, hogy sikerrel járjon, csak lassanként történhetik és megköveteli, hogy ott, a hol behozni akarják, képzett erdőőr legyen, a ki a védkerületet apróra ismerje. Ha sem a védelem nem viszi, sem a vadászat nem csalja az erdőőrt a kerületébe, ott leszünk végeredménykép, hogy képesített erdőőrünk nem fogja ismerni az erdőt, csak a szállítási vonalak mentén, míg az erdőben csak az alacsonyabb minősítésű őr lesz jártas, a ki nyers védelmet látja el. Ha azután ilyen személyzeti viszonyok között indul meg az erdőben a házi kezelés, azt hiszem kétes lesz a sikere.

De a vadászat érdeke is azt kívánja, hogy a kincstári területek bérlője ott képzett és erdészethez is értő embereket találjon, a kikre rábízhatja a vadászat ápolását és védelmét. Ugy az erdőőrnek, mint az erdőnek érdeke, hogy evvel a munkával a kerületbeli erdőőr legyen megbizva, mivel éppen a belterjes kezelés és a vadászat fejlődése között levő nagy ellentét követeli, hogy ez az állás olyan ember kezén legyen, a ki kellő képességgel bír az ellentétnek lehető kiegyenlítésére.

Olyan védkerületekben, a hol annyi a teendő,

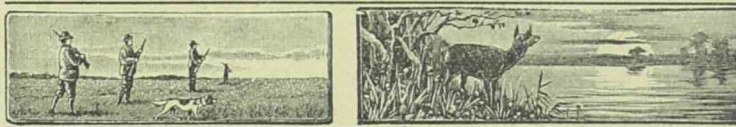
kerítette be az álló vizsla orra előtt a fűrjet. Ez a vizsla a lusta, motyogó, szuszogó ó-spanyol pointer vagy spaniel ivadéka volt. Ugy kellett noszogatni a keresésre térddel, olykor bizony csizmaorral is.

Akkor ez a divat járta s élvezet dolgában nagyon hasonlíthatott a kutyafésüléshez. De hát szerény kezdetből indul ki minden.

A lőfegyvernek feltalálása se sokat árthatott kezdetben a vadnak, mert a kovácpuska csak hosszas gondolkodás után sült el, ha egyáltalában elsült. Ez egészen az ő tetszésétől függött. Nem is igen vadásztak vele másként, mint lesből, egy ágas karót ütve be a földbe s arra helyezve el az irgalmatlanul hosszú csövet. Mikor azután a mutatóujj elhuzta a ravaszt, a vashoz ütődött kova olyan kegyetlenül nagyot csattant, hogy attól az egész tő vadkacsa népe felkelt, mint egy felhő. Ezután irányozta a vadász rozoga szerszámját a sáporgó, kavargó felhő felé. Volt rá ideje bőven mert a kova csattanása és a lövés durranása közt tisztességes idő telt el.

hogy az erdőőr egyedül nem bírja, ott vagy a védkerület felosztásával kell segíteni, — legtöbb esetben elbirná az erdő, mert éppen a belterjesen kezelt és jövedelmező erdőben áll be a sok dolog, — vagy szükség esetén adhatunk az erdőőr mellé egy vagy több ügyes, megbízható munkást, a mint manap is megtörténik és a mint külföldön is szokásban van. A teendőjét ez megtanulja a képesített erdőőrtől és azt hiszem, nyugodtan tehetünk le a kezébe ugyanolyan munkakört, mint a milyent annak a 3—4 hónapi tanfolyamon oktatott egyénnek adhatnánk. Nincs is szüksége ennek egyéb képesítésre, csak legyen megbízható, szorgalmas és munkabíró.

(Vége következik.)

Járásiak mozgalma.

Mint jóformán minden hasonló mozgalmnál, úgy a járási kartársak mozgalmánál sem maradhattak el a félreértések, melyek kimagyarázását és elsímitását kötelességünknek ismerjük, bár a mozgalom véghezvitelénél nekünk jutott a csekélyebb rész.

A félreértés abból származott, hogy a mozgalom megindítója, Sticz László kartárs ur annak a nézetének adott kifejezést, hogy az emlékiratot a magas kormány elé vivő küldöttség csak a székesfőváros közvetlen közelében lakó kartársak közül toboroztassék, hogy így annak költségei lehetőleg alacsonyak legyenek, mert az eddig begyűlt alig 360 korona költségfedezettel nem igen lehet messze terjeszkedni. Ez természetes is, mert

Csak a perkussziós puskák világa hozta meg az igazi vadászatot s innen kezdődik a vizsla valódi szerepe is. Apróvadnál ez a segítő társ alig nélkülözhető.

Sovány vadászati irodalmunkban többféle nyomra akadunk, hogy Nimród eleink a vizslát minden apró vadra használták. Szárnyas- és futóvadra egyaránt. Ez nálunk szokássá vált ősidők óta és meghonosodott. Az angol csakis szárnyasvadra vezeti kitűnő pointerjeit és settereit. Egyidő óta azután mink is majmoljuk az angolt és divattá vált bizonyos kicsinyléssel beszélni arról, a ki Bencze komát is meglövi a vizslája előtt, nemcsak a foglyot és fűrjet. De ha ebben utánpótlói vagyunk az anglusnak, kövessük abban is, hogy ne löjjük a rókát, mert ezt az angol gyalázatnak tartja. A rókának lőfegyverrel való elejtése az ő szemében a hét főbűnök közé tartozik s kizártnak tekinti, hogy ezt hamisítatlan uri ember megengedhesse magának.

A magyar mágnás jegyben járt az angol főúr leányával; már ki volt tűzve az esküvő ideje is. Egy alkalommal vadászatról folyt a társalgás s a vőlegény

hiszen ha a 43 állami erdőhivatal területéből ugyanannyi kiküldött jelentkeznék, ezek legszerűesebb költségeinek felerészét sem fedezné a begyűlt csekély összeg, mely alig elegendő az emlékirat megszerkesztésével és kinyomatásával járó költségekre és az esetleges bélyegdíjakra.

Erre nézve most a mozgalom vezetőjével eszmecserét folytatott Mikó László erdőhorváti-i (Zemplénvármegye) kartársunk, ki most hozzánk intézett levelében — igen helyesen — annak a nézetének ad kifejezést, hogy a kiküldöttségben lehetőleg minden terület képviselve legyen s a kiküldötteknek ha nem is az összes, de legalább vasuti költségeit a kiküldő kartársak fedezék. Ilyen módon fényesen nyilvánosságra lenne hozva az általános óhaj és a tekintélyes deputáció is nagyobb feltűnést és mélyebb benyomást keltene.

Mi a magunk részéről szükségét érezzük még azért is az ilyen általános felvonulásnak, mert ez által mód nyújtatnék a járási kartársak közt most elég lazán álló kapcsolatot megszilárdítani s erőt meríteni a jobb helyzet kiküzdéséhez. Egy-egy állami erdőhivatal altiszti személyné kiküldöttjének csekély költségeit játszva megbírhathatja, de akárhány erdőgondnokság személynéje sem érzi meg nagyon azokat.

Mi a magunk részéről szinte örömezt fölutaznánk arra az alkalomra, ezt azonban csak akkor tehetnők, ha a járási kartársak méltányolva az érdekükben kifejtett önzetlen munkálkodásunkat, lapunkat mint egyedüli szószólójukat jobban felkarolnák, mert bizony azt még most alig egy-két százaléka járhatja csak, a mi elég szomorú fényt vet a saját javuk iránt való érdeklődésre.

Mikó László kartársunk még arra is kér levelében, hogy jegyzőkönyvüket lapunkban közöljük; ezt azért nem tehetjük, mert nekünk nem küldték be annak másolatát, csak a zemplénvármegyeiek helyzetét vázolta röviden a kartárs ur s ezt annak idején közöltük is.

megemlítette, hogy nála otthon sok a róka s a löjgyszék ennyit és ennyit mutat fel évenként.

— És ön szereti a rókát löni?

— Nagyon szeretem s egy rókának az elejtése nagyobb élvezet nekem, mint tíz másféle vadé.

— Nohát bocsásson meg, de én olyan embernek nem adom a lányomat, aki a rókát löni szokta.

És az adoma szerint eltört a szent házasság.

Nem láttam angol módra rendezett rókavadászatot, de leírása után el tudom képzelni és nem tehetek róla, ha olvasása a legderültebb komikum hatását teszi rám mindig. Mikor egy kopott irhájú ravaszdi után elbocsátanak egy farkas kopót s ezeknek nyomában ott vágtat husz-harminc vörösfrakkos urlovas árkon-bokron keresztül egy csomó segédszemélynéval együtt: ostorász, farkász, kutyász és még egy rakás ász. Szóval: egész armádia egyetlen vörös huncfut ellen. Bukások, láb- és oldalbordatörések, ficamok, folytonossági hiányok az arcon . . . egy rókáért. A viláért se jutna eszembe, hogy én ennek a magas szépségét kétségbe vonjam,

Most még két jegyzőkönyv van kezeink között: egyik a pozsonyi járási erdőgondnokság személynéjé, a másik a hontmegyei kartársaké. Az előbbit alább közöljük, míg az utóbbi helyszűke miatt a jövő számra marad.

A pozsonyi kartársak jegyzőkönyve a következő:

J e g y z ő k ö n y v.

Felvétetett Pozsonyban 1905. évi október 15-én a m. kir. járási erdőgondnokság hivatalos helyiségében.

T á r g y:

A pozsonyvármegyei pozsonyi m. kir. járási erdőgondnokság területén alkalmazott védkerületi erdőőröknek a Sticz László veszprémi járási erdőőr által megindított s a védkerületi erdőőrök államosítását célzó mozgalomhoz való csatlakozás kérdése.

Az értekezlet tanácskozásának vezetésére egyhangulag megválasztja elnökké Bossányi István m. kir. főerdész urat, alelnökké Makky János, jegyzővé Szüllik Frigyes védkerületi főerdőörököt.

A megválasztottak tiszteletbeli állásaikat elfogadván, elnöklő főerdész ur az értekezletet megnyitja, de elfoglaltsága miatt annak vezetésével az alelnököt bizza meg.

Az alelnök röviden ismerteti a mozgalom célját és annak előrehaladását, miután pedig annak vezetőjéhez már számos jegyzőkönyv érkezett be, melyek híven feltárlják az állami kezelésbe vett erdők védszemélynéjének bajait és sérelmeit, feleslegesnek tartja a saját bajaik hosszadalmas elősorolását, mert hiszen azok itt is ugyanazok mint másutt. Elégségesnek véli, ha az értekezlet kijelenti, hogy a mozgalomhoz csatlakozik s annak költségeihez résztvevői fejenként 80 fillérrel hozzájárulnak.

H a t á r o z a t:

1. Az értekezlet ama véleményének ad kifejezést, hogy a vármegyei erdőőrök helyzete csak úgy lenne orvosolható, hogy azok államosíttatnának s a vármegyei erdőőrzési alapot és az őrzési járulékot a magas állam

habár ezt a szépséget fölfedezni képes nem is vagyok. Sok rejtett szépség lehet a földön s ha nem vesszük észre, ennek csak szemünk alkotása az oka bizonyosan.

Dehát ne beszéljünk erről, mert izlés dolga az egész. A latin közmondás szerint pedig erről nem lehet vitatkozni. Mi csak löjjük a magunk rókáját, mint eddig löttük, az angol pedig csak üzze, hajszolja a magáét, mint eddig tette. Kiki a maga módja szerint.

Én most a vizslavadászatról akarok egyetmást elmondani. Új nem lesz benne semmi, mert hiszen ezt ismeri minden hive Szent-Hubertnek.

Kétségtelen dolog, hogy ez a vadászati mód sokat vesztett jelentőségéből egyidő óta, mert a divatnak van alávetve ez is. Ma a tömeges, a mentől nagyobb zsákmány a jelszó. „Streifjagd“ s naponta ezer fogoly. Körvadászat s naponta ötszáz nyul. Nem itélem el egyiket sem, ámbár alaposan megcsömöröltem tőle a legelső részvételem alkalmával és tyukkal, kalácscsal sem lehetett volna rávenni, hogy másodszor is részt vegyek ilyen „vadászatban“. Én épen ezt nem láttam benne, t. i. va-

venné át, a védkerületi erdőőröket pedig a kincstáriaknál alkalmazott szabályoknak alávetve, javadalmazásukat is ezekéhez irányítaná. A védkerületi erdőőrök eme óhajta már csak azért is jogosult, mert a kincstáriakkal egyenlő képzettséggel bírnak s fontos tényezői a nemzetgazdasátnak, államosításuk pedig alig róna valamelyes terhet az államra.

2. Felkéri az értekezlet az alelnököt, hogy a beszedett 5 K 60 fill. hozzájárulási összeget a mozgalom vezetőjéhez juttassa el s kérje annak nyugtázását az Erdészeti Ujság hasábjain.

3. Az értekezlet végül megbizta az alelnököt, hogy a Budapestre menesztendő küldöttséghez annak idején csatlakozzék s ott a pozsonyvármegyei védkerületi erdőőröket képviselje.

Az alelnök ezt a megizást elfogadja, de felkéri az értekezlet jegyzőjét, hogy elfoglaltsága esetén őt ebben a kiküldetésben helyettesítse, mit ez szintén elfogad.

Ezzel a jegyzőkönyv lezárattott, felolvastattott és aláíratott.

Kelt mint fent.

Bossányi István s. k., m. kir. főerdész, elnök. Makky János s. k., vk. főerdőr, alelnök. Szüllik Frigyes s. k., vk. főerdőr, jegyző. Kukta Ignác s. k., vk. erdőőr. Schicker György s. k., vk. erdőőr. Hrozányi János s. k., vk. erdőőr. Mály Pál s. k., vk. erdőőr. Kocziésk Endre s. k., vk. erdőőr.

A NAGYVILÁGBÓL.

Ez alatt a rovat alatt tudvalevőleg egy idő óta ismertettük a hazai és külföldi nevezetesebb eseményeket s minden igyekezettel azon voltunk, hogy minden megjegyzés és véleménynyilvánítás nélkül csak szárazon adjuk elő a megesett dolgokat, jól tudva azt, hogy

dáasztat. Azt a hatást tette rám, hogy ez közönséges mészárlásnál nem egyéb. Egyéni dolog természetesen, semmi más.

Nagyobb uradalmakban, a hol a vad piaci árucikk, a bécsi vadkereskedő is ott van a „vadászaton” és egyenesen vagonba rakatja a vadat; nem is járhatnak el másként. Le kell aratni az évi vadtermést kéthárom nap alatt. De ezt a vadlelövést azután ne nevezzük vadászatnak, mert nem az. Egyszerű aratás az egész, betakarítása a termésnek. Hogy ez az aratás a buzánál kaszával történik, a nyulnemzetnél pedig lankaszterrel, az tökéletesen egyre megy. Aratás marad az igazi neve mind a kettőnek.

A valódi vadászat nem a zsákmány nagyságában áll, hanem abban az élvezetben, abban a gyönyörűségben, a melyet nyújt, még ha eredménye esetleg kevés, vagy olykor nincsen is. Kézrekeríteni az óvatos vadat ügyességgel, fáradsággal, türelemmel. Ez a vadászat igazi célja és a vadászember öröme, ha sikerült. Sőt ha egyszer-másszor nem sikerül is, azt mondjuk rá, nem

cautió letétele nélkül politikai tartalmu közleményeket lapunkban közölni nem szabad. Minden körülmények és elővigyázat mellett most mégis megesett, hogy a királyi ügyészség lapunk minapi számának egy ilyen közleményét kifogásolta s már legközelebb várhatjuk, hogy szerkesztőnk sajtórendőri vétség miatt vád alá lesz helyezve s bíróság elé kerül. Ilyen tapasztalat után kénytelenek vagyunk ezt a rovatunkat megszüntetni, ha csak új hívek tömeges előfizetése nem juttat aba a helyzetbe, hogy a törvényszabta cautiót letehessük. Midőn ezért tisztelt olvasóink szives elnézését kérjük, egyuttal biztosítjuk, hogy igyekezni fogunk őket más érdekes rovat nyitásával kárpótolni.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A baromfibetegségek elleni védekezés.

(Folytatás.)

Élősdiek, melyek szárnyasainkat megtámadják, a tetűk, a bolhák és a pondrók és mindenik esetben túlságos elszaporodásuk hanyagságból ered, legfőbb oka lévén a bajnak az ól túlsufolása és a tisztatlanság. Tetű kétféle van: olyanok, melyek úgy a fiatal, mint az idősebb baromfi testét megfertőzik és olyanok, melyek a fiatal csirkék fejét választják előszeretettel állandó tartózkodásuk helyéül, de más baromfit nem támadnak meg. Az előbbieket következményei a túlsufoltságnak és tisztítási módszerek alkalmazása teljes hiányának, míg az utóbbiak rendszerint és következetesen az elgyengült szervezet nyomában járnak, mely ismét csak túlhalmozás, tisztatlanság és ezenkívül rossz táplálékra vezetendő vissza. Megfelelő fejlődést felmutatni egy csirke sem képes, mely ilyen élősdiektől van megszállva és ha nem alkalmazunk sürgős rendszabályokat, hogy a csirkéket

lőttem semmit, de azért kitünően mulattam. Hatszor kimeni egy dürgő fajdkakasra vagy bőgő szarvasbikára és a hatodik hajnal pirkadásánál ejteni el. Mennyi élvezet, mennyi gyönyörűség! Minden kirándulásnak megvan a maga története, apró részleteivel, mozzanataival, melyeknek emléke megmarad lelkünkben örökké.

A vizslavadászat ezekhez képest persze nagyon szerény valami, már a tárgyánál fogva is. Mint a poézisban a kedves népdal a nagy opera mellett. De ki ne gyönyörködne népdalainkban, ha szíve nincsen elfásulva, idegrendszere nincsen elernyedve.

Nekem már a vizsla kitanítása is élvezetet szerez, napról-napra látva az értelmes állat fejlődését, gyarapodását abban a tudományban, amelyre neki szüksége van, hogy hivatásának megfelelhessen.

A tanfolyam alatt persze van egy kis vesződség a kölyökkel, különösen némelyiknél. Mert a tehetség és jellem nem egyenlő náluk sem, ép úgy, mint az embernél. Plátó kétlábu tollatlan állatja sem egyforma. Shakespeare-től néhai jó Hazafi Veral Jánosig olyan hosszú

a betegségtől megszabadítsuk, úgy azok csakhamar el fognak senyvedni és elhullani. Ezen baj elleni leghatásosabb gyógyszernek a fehér kéneső-élenyes kenőcsöt tekinthetjük, melylyel különösen a fejet dörzsölve bekenjük, még pedig főképpen a koponya tövében, ahol a tetük a legjobban is észlelhetők. Egy porozó mindig kézügyben kell, hogy legyen és soha tyukot nem szabad megültetni anélkül, hogy előbb pyrethrum-porral vagy kénvirággal beporozzuk, míg a fészket magát mézporral vagy kénnel befecskendezzük.

Tisztátlan fészkek helyek a bolháknak képezik kedvenc vadászterületüket és nyár idején gyakran csak jelentékeny bosszuság árán foghatunk a tojások szedéséhez azon bolharajok jelentéke folytán, melyek kezünket ellepik, valahányszor a fészekbe nyulunk; pedig e baj könnyen elkerülhető lenne, ha magunkévá tennők azon szabályt, hogy a fészket minden három vagy négy hétben elégetni és új anyaggal helyettesíteni kell, a fészkeket pedig időről-időre friss mézoldattal bemázoljuk.

A tetük és bolhák fellépése által okozott károk azonban eltörpülnek, ha összehasonlítjuk azokat ama csapással, melyet a piros ovantag okoz; ezen apró teremtetések, melyek megszámlálhatlan ezernyi mennyiségben minden elhanyagolt baromfi házában fészkelnek, megfosztják a baromfitenyésztőt munkája gyümölcseinek igen tetemes részétől, mivel a tyukok nem tojnak, sem pedig a csirkék nem fejlődnek, mihelyt ezen éjjeli vampirok életvérüket szívják. Igen fontos ennél fogva, hogy a leggondosabban megvizsgáljuk a baromfi házat, annak minden legrejtettebb zugát és legkisebb hasadékat is és ki-méletlen pusztító hadjáratot indítsunk ellenük a leghatósabb fegyverekkel, forró mézoldattal és parafinnal, melyekkel bőségesen befecskendeznünk kell minden nyílást és hasadékt, a hol feltehető, hogy elrejtőzik eme legravaszabb ellensége a baromfinak, melynek jelenlétét nem is sejtjük gyakran addig, míg már az egész baromfiól el van vele árasztva. (Folyt. köv.)

skalája van a különböző képességeknek és jellemvonásoknak, elszámolni sem lehet. Az emberkölyökkel is van tehát veszélye a tanítónak, mikor az összes emberi tudományok alapját, az abc-t veri bele. De járja is a fülcibálás, hajrángatás, hátbaverés, számartitulus és a többi.

Mindenekelőtt ki kell ismernünk az iskolába került vizsla urfi vagy kisasszony egyéni vonásait, hogy úgy mondjam, lelki tulajdonságait. S ehhez kell alkalmaztatni a bánásmódot. Van köztük olyan lágy, mint a viasz és olyan kemény, mint a kova. A kettő között van szelid, makacs, konok, ravasz, tanulékony és vastagfejű stb. Mind a két végtelmen volt alkalmam megismerkedni, mint műkedvelő vizslaidomitonak.

A hirneves Pajtással, a budapesti nemzetközi ebkiállítás első nyertesével sok bajom volt, míg rendbe jöttem vele. Csupa tűz, csupa szenvedély volt az egész állat. Kétszer kezdtem elülről a tanítást, mert láttam, hogy kiváló képességei megérdemlik a fáradságot és türelmet. Nem is csalódtam benne. Mikor az első nyu-

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A világ legnagyobb hajója.** Stettin német kikötőben a múlt hónapban bocsátották vízre a világ legnagyobb hajóját, a „Kaiserin Augusztá Viktoriá“-t, a német császár és császárné jelenlétében. A hajó egészen új minta szerint épült. A hajó hossza hatszázhetven láb és huszonegyezer tonna tartalmu, azaz kétezerszáz vasuti teherkocsi tartalmát lehet benne elhelyezni. A legnagyobb figyelmet a hajó építésénél nem arra fordították, hogy mennél nagyobb gyorsaságot fejtsen ki, hanem arra, hogy az utasok a lehető legnagyobb kényelmet találják a hajón. Az új hajó tíz lábbal hosszabb, tíz lábbal szélesebb és tíz lábbal magasabb, mint az eddigi legnagyobb német hajó, a „Deutschland“. A gépek 17.200 lóerejűek; ennél fogva a hajó óránkénti 17 fonal sebességgel haladhat, a mi képessé teszi arra, hogy Hamburgtól Newyorkig az utat 7 és fél nap alatt tegye meg. Az új hajó akképpen van berendezve, hogy az utasok nem kötelesek az élelmezést is előre kifizetni az utijegygyel, hanem pénzért étkezhetnek a hajón levő vendéglőben. Az első osztályu kabinok legtöbbször külön fürdőszobával van ellátva. Az egész berendezés az utasok részére oly fényes, a mihez hasonlót egy más hajón sem találhatni. Föl van szerelve a hajó a legújabb össze-ütközés elleni tenger alatti harangjelző készülékkel. Tűzszivattyúi oly hatalmasak, hogy egy negyed óra alatt a 13 részre osztott hajó egy-egy osztályát teljesen víz alá boríthatják. Az új hajó a jövő tavasszal kezdi meg útját Európa és az Egyesült-Államok között.

* **Hogyan készül a rózsaoilaj?** A híres bolgár rózsaoilaj-telepek a Marica folyó mindkét partján, a magas Balkántól a Rhodope hegycsúcsig terjednek. Itt a

lat megállította sziklaszilárdan, remegő orrcimpákkal, nagy gyönyörűséget szerzett remek, szoborszerű szép alakja. Nem tudtam, mi van előtte. Vártam, nyugodtan állva mellette. Mikor a tapsi kiperdült, rákiáltottam. A megelőző gyakorlatok alatt sipra, szóra kifogástalanul csinálta a fekvést s úgy vágta magát hasra, hogy szinte nyekkent bele. Most utána vetette magát a nyulnak és nyargalt eszeveszetten egy jó félkilométernyire. A kopó nem csinálhatja szebben, mikor szemre kapja a vadat. Csak a csaholás hiányzott. Olyan örült vágatást vitt véghez, hogy azt hittem, aznap többé nem találkozunk. De mégis szerencsétlenül becses megjelenésével. Pedig meg se mozdultam a helyemről és egyetlen fütyöntést se tettem. Mikor megpillantott, csuszva-mászva közeledett felém. Láttam, hogy restelli a dolgot és tudatával bír az elkövetett hibának. Lihegve feküdt le a lábamhoz. Alaposan lehordtam, de egy ujjal se nyultam hozzá, csak zsinorra vettem.

Szerencsére ismét talált nyulat. Óvatosságból a zsinór végét megfogtam s a mint kiszökött a tapsi, a

főtelepe az egész rózsaoaljkészítésnek. A desztilláció nagyon egyszerű módon történik. Kicsiny kunyhókban rézedényeket állítanak föl, melyek egy és fél méter magasak és a kunyhó tetejéről hosszú cső nyulik alá, melyen át állandóan hideg vizet vezetnek. Mindenik edény 110 liter őrirtartalmu, de csak 70—80 liter vizet és 10 klg. rózsalevelet tesznek bele. Ha egy edényben körülbelül 10 liter mennyiségű olaj fejlődött, akkor a régi leveleket kivesszük és újabb 10 kilogramm levelet tesznek az edénybe. Az így lepárolt folyadékból vagy a rózsaoaljat, vagy a rózsza esszenciát nyerik, a szerint, hogy a folyadék sűrűbb vagy ritkább. Egyforma 400 grammos palackba töltik, a melyeket kívül is diszítéssel és szalagcsokrokkal látnak el és főleg Szófia piacán adják el igen jó áron, de mindenesetre sokkal olcsóbban, mint Európa más városaiban. Az igazi hamisítatlan rózsaoaljat, a bíbor-vörös rozsból készítik. De a mi a piacon forgalomba kerül, igen ritkán tiszta és valódi, mert mindenütt ritkítják és hamisítják.

— **Drótnélküli táviró az őserdőben.** A perui kormány elhatározta, hogy az őserdőben drótnélküli táviróállomásokat fog létesítesíteni. A kormányt az birta rá erre az elhatározására, hogy a táviródrótok a babonás indiánusoktól nem maradnának biztonságban, a sebes folyókban pedig a víz nagy sodra miatt nem lehetne kábeleket rakni. Már tavaly egy mérnök vezetésével negyven tagból álló expedíció járt az őserdőben, hogy helyet keressen öt drótnélküli állomás részére. Az expedíció sikerült, a kormány szerződést kötött egy német villamossági társulattal és a minap újabb expedíció indult a vadonba, hogy berendezze az állomásokat.

* **Óriási vizoszlopot** figyeltek meg most október elején az angolországi Wight-sziget keleti partjánál. Egyik állami kotrógőzös éppen homokot ürített ki a parti sziklák között, mikor a legénység rengeteg nagy futó vizoszlopot látott éppen a hajó felé közelíteni. A csodás

zsinórt megrántva, erős hangon rákiáltottam. Lefeküdt, de fejét felemelte s minden idegszálában reszketve, nézett a szaladó nyul után. Így folytatva a bevezetéssel járó gyakorlatokat, néhány nap alatt rendbe jöttünk. A vad kiszökésénél vagy rebbenésénél parancsszó nélkül lehasalt. De mindig reszketett, mintha a hideg rázná s meglátszott rajta, milyen erőfeszítésbe kerül az önmegtartóztatás s mennyi élvezetről kell neki lemondani, hogy Bence koma után nem iramodhat kedve szerint.

(Vége köv.)

‡ **Gyönyör.** Kérdi a leány:

— Varázsolhat-e engem széppé?

— Varázsolhatlak, szolt a boszorkánymester, öt forintért oly széppé varázsollak, hogy minden férfi megfordul utánad.

A leány elégtelenül csóválta a fejét.

— Tíz forintért oly széppé teszek, hogy nem lesz egyetlen barátod.

— Ah! kiáltott fel a leány, ezt szeretném megérni.

természeti tűnemény magasságát 35—50 méterre becsülték. Minthogy ez az óriás víztömeg rázuhanása okvetlen elsüllyesztette volna a naszádot, teljes gőzerővel iparkodtak előle menekülni, a mi sikerült is és a nagy vizoszlop néhány pillanattal a hajó távozása után zugott el azon a helyen, a hol előbb a hajó állott.

— **Halálozás.** Valentin Géza kapi-i (Sárosvármegye) kerületi erdőőr egy hozzá intézett, de visszaérkezett levelünk borítékára tett feljegyzés szerint meghalt. Ez a feljegyzés nem egészen megbízható ugyan, de ha az a valóságnak megfelel, őszinte szívből kívánnunk neki csendes nyugodalmat!

— **Az oroszlánszelidítő sorsa.** A párisi Molier-féle cirkusz minapi előadásán rémes jelenet történt. Bostock oroszlánszelidítő mutatványa került sorra, a ki Wallace nevű fekete sörényű hatalmas abessziniai oroszlánjával szokta magát produkálni. A vadállatot kisebb ketrecben hozták a cirkusz nézőterére. Bostock be akart hatolni a ketrecbe, de az oroszlán ötször vagy hatszor is rettenetes ordítással az ajtóhoz ugrott és megakadályozta. Végre az oroszlánszelidítőnek, aki csak egy kis ostorral volt felfegyverkezve, sikerült bejutnia a ketrecbe. Az oroszlán ekkor iszonyu ordítással ráugrott és jobb kezének hüvelykujját leharapta. Az oroszlánszelidítő ostorával rácsapott és egy pillanatra visszaüzte a vadállatot, de közben elesett, mire az oroszlán marcangolni kezdte. Erejének végső megfeszítésével Bostock újra ellökte az oroszlánt és kiugrott az ajtón s közvetlenül az ajtó előtt eszméletlenül összeesett. A cirkusz szolgálai vittek el onnan s rögtön három orvos vette ápolás alá, de állapota rendkívül súlyos és alig van remény arra, hogy felépüljön. A közönséget nagy félelem fogta el, az aszszonyok sikoltoztak s miután a megmenekülést látták, az öröm valóságos tombolásban tört ki.

— **Kiszolgált katonák engedetlensége.** Grác-ból jelentik: Katonai körökben nagy feltűnést kelt, hogy több három évet szolgált katona megtagadta az engedelmességet. Minden évben az a szokás, hogy több katonát, (különösen, a kiknek a minősítésük nem kifogástalan) a három évi szolgálat után is benn tartanak, rövid időre, hogy a kimustrálásra szánt lovakat rendben tartásák. Az idén nyolc katonát tartottak benn, a kik Walfendorfban, Grác mellett voltak állomáson. Péntek délelőtt azt a parancsot kapták, menjenek el a szekereskaszárnyába, a hol a lovagló-iskola földjét kell megmunkálniok. A nyolc ember a följebbvaló altiszt előtt a leghatározottabban kijelentette, hogy a munkát semmi körülmények között nem végzi el s hogy egyáltalában nem dolgozik tovább, mert a három éves szolgálat ideje letelt és ők haza akarnak menni. Az altiszt jelentést tett az ügyeletes tisztnek, s a nyolc ember előtt is megismételte kijelentését. Most értesítették az őrnagyot, a ki megjegyezte, hogy katonákat tulajdonképpen a lovak rendben tartására kellene használni, nem pedig földmunkára. Az esetről jelentést tettek az állomásparancsnokságnak, a renitens katonákat pedig a helyőrségi börtönbe zárták.

— **Rettenetes harc egy párduccal.** Az Algirtól nem messze levő Haussonvillers városka határában napokon át egy párduc garázdálkodott. A vadállat az egész környék biztonságát veszélyeztette, mire a község lakossága elhatározta, hogy hajtóvadászatot rendeznek ellene. A hajtóvadászat napján a város polgármestere két vadászkutyájával már jóval a hajtók előtt kiindult és csakugyan rábukkant a párducre. Két lövéssel megsebesítette a vadállatot, de az ráugrott és mellén nagy sebeket ejtett. A kutyák lehúzták ugyan róla a vadállatot és ezalatt ideje volt újból megtölteni a fegyverét. Megint rálőtt a párducre és súlyos sebet ejtett is rája, de a vadállatnak még mindig volt annyi ereje, hogy újra megrohanja. A küzdelem rosszul végződött volna, de közben megérkeztek a többi vadászok és a párducot megölték. A polgármestert súlyosan megsebesülve beszállították a városba.

— **Megölte az anyja szeretőjét.** Esztár községben mult kedden borzalmas gyilkosságot követett el Orosz József 18 éves parasztsuhanc, a kinek anyja vadházasságban élt Pipi Károly földmivessel. A legény kedden délelőtt rátámadt Pipi Károlyra s több balta-csapással agyonütötte. Féktelen dühében azután a holttestet borzalmasan megcsonkította. A holttestet zsákba varva egy utszéli árokban hagyta s hazafelé tartott. Utközben cigányokkal találkozott, a kiknek odaszólt: „Ha valami szépet akartok látni, nézzétek meg azt az összedarabolt holttestet ott az árokban.” A faluba érve jelentkezett a községházán s elbeszélte véres tettét. A mikor kérdezték, hogy miért gyilkolta meg Pipi Károlyt, egykedvűleg felelte: „Nem akartam, hogy balkézről szerezse az anyámat!”

— **Agyonlőtt csendőr.** Ireg somogymegyei községben Cserlen Fülöp csendőr összeveszett társaival, Pedezsán György és Radonics Józseffel. A veszekedés hevében Cserlen lekapta a szegről a fegyverét s az ajtóba állt, hogy a szobából társait ki ne bocsássa. Fel is emelte puskáját, hogy lőjjön. Padezsán látva, hogy élete veszélyben forog, ő maga is lekapta a falon lógó puskáját, megelőzte a lövésben Cserlent és a másik pillanatban a dühöngő csendőr Pedezsán golyójától találva holtan rogyott össze. Az esetet azonnal megtáviratozták a csendőrparancsnoksághoz, ahonnan Radoszalevits Koszta csendőrszázados megérkezett a vizsgálat megejtése végett.

— **Fényes esküvő a bocsföldi erdőben.** A zalaegerszegi határban tanyázó Kolompár nemzetség egy ifju tagja szerelemre lobbant a bocsföldi erdőben tanyázó Kolompár család viritó hajadon leánya iránt. Nemcsak az ifjak, hanem az öregek is megegyeztek már, hogy a fiatal cigányokból boldog cigány pár lesz, de a lakodalmi költségek előteremtése annyi gondot okozott, hogy a nász sokáig halasztást szenvedett. Végre azonban egy szerencsés véletlen segített az aggódó morékon. Egy bocsföldi gazdaember tehene felfuvódás következtében kimult s a család megvette a néhai állat földi maradványait — a bőre nélkül — 12 koronáért. A tehenet hamarosan felkoncolták s darabjait felaggatták a tanyát környező fákra; a vőlegényért pedig deputáció ment, hogy jöjjön hamarosan esküdni. A daliás Kolompár azonban időközben meggondolta a dolgot s a deputációt

ridegen elutasította. A családfőknek elő kellett szedni az ékesszólás minden fogását, a rábeszélést, a boldogság csábító képeinek minél hűebb festését, végül pedig a fejbeveréssel való fenyegetést, míg végre a vőlegény szerelemittasan elindult a bocsföldi erdő felé. Összegyűlt legalább 10 sátoralja cigány, sőt idegen vendégeket is hívtak. Az ifju pár egymás mellé állt s a vajda megkérdezte hogy szeretik-e egymást. Ezután megesküdtette, hogy hivek lesznek mind haláláig. Az esküformában benne van a nagy Devla, az összes cigány kísértetek, amelyekben a sátorok lakói rendíthetetlenül hisznek: de benne volt a csendőr szuronya is amelytől jobban félnek, mint a Devlától. Eskü után a jegyeseket leöntik vízzel, egy tálból bort isznak és megnyalnak egy darab sót. Ezután következnek a gratulációk és a lakoma. Kancsó, pohár tányér, villa, asztalkendő nélkül mulatnak, sőt asztaluk sincs. A bort talakba, bögrébe öntik, a pörkölt hust kézre kapják s a tehén maradványainak s a bornak hamarosan vége van. Az utolsó felvonás egy kis verekedés. Az ifju pár nászutra indul a botfai erdő felé.

Hirdetések és pályázatok.

Állást keres

egy vizsgázott 27 éves erdőőr, nős, ki az erdészeti teendők minden ágazatában, a hasznos vadak nevelésében és szaporításában és a dúvadak pusztításában teljesen jártas; igen jó lövő. Mostani állását a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni. Az új állást 1906. évi január 1-én elfoglalhatja.

Címe megndható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél. 2—5

Fogó hálók

kaphatók alulírott nál. Készletben van egy 150 méteres tűző háló fogolyra, méterje 50 fillér. Megrendelésre készülnék: fapálcákkal méterje 56 fillér. Fácánfogó-háló méterje 66 fillér.

Büdösár (u. p. Vámfalu, Szatmármegye.)

Lakatos János,
uradalmi erdőőr.

2—3

Sz. 737/1905. krjz.

Hirdetmény.

Alulírt községi előljárásság részéről ezennel közhirrét tétetik, hogy a folyó évi november hó 10-én Szépnir község tulajdonát képező 650 drb. tölgytörzs nyilvános árverésen leendő eladására kitűzött határnap, a közzétett feltételek mellett f. év november hó 30-ára halasztatott el.

Szépnir, 1905. október 30-án.

A községi előljárásság.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a
„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. november 5.

58. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Az alsó erdészeti szakoktatás. —
2. Járások mozgalma. —
3. Tárcza: A vizsla mint vadásztárs. —
4. A nagyvilágból. —
5. Hasznos tudnivalók. —
6. Külömfélék. —
7. Napi hírek. —
8. Szerkesztői üzenetek. —
9. A kiadóhivatal postája. —
10. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

— nemkülönben felszerelési cikkek szállítására. —

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

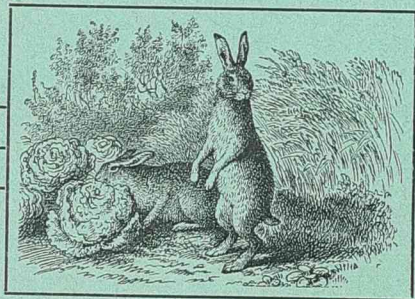
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, bagyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagyerkeskedő

O. FRANK, Wien V.,

- - Zentagasse 48. szám. - -

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

6—26

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNLJA AZ ŐSZI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:
ELJEGYZÉSI-ÉS * * *

* * * ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.

MINDENMŰ
NYOMTATVÁNYAIT. * *

DISZES KIÁLLÍTÁSÚ

MEGHÍVÓIT,
GYÁSZLAPJAIT ÉS

* * * FALRAGASZAIT STB.

Sürgőnycim: Könyvnyomda és sz.

➤➤➤ A ➤➤➤
„SZÁSZVÁROS”
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.
Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir
női óra, belső porvédő
fedéllel, tiszta, diszes vé-
settél, 9 kor. 50 fillér.

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszeben, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű
órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek,
ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi
kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.
Látszerészi cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olcsó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

Régi vagy törött ezüst- és aranyműveket, régi ezüst- és
arany-pénzemeleteket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a
legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetesképpen
elfogadom.

Számítan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az
erdőőri szakvizsgára magán uton
készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Béky Albert,
m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti
Egyesületnél (Budapest V., Alkot-
mány-utca 6.)

Ára: 2-40 K, bérmentve 2-60 K.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugbérézése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet képez. **Az Évkönyvbe**

foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismerő kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos diszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.